

Det var kun mit Ønske, at dette Forslag maatte komme til at staae som en Pression paa det sjællandske Jernbaneselskab, og Andet har jeg slet ikke tilsigtet. Jeg troer, at denne Hensigt vil kunne naaes ved det Forslag, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har stillet til § 1, og jeg holder derfor ikke med videre Fasthed paa det nævnte Underændringsforslag, skjøndt jeg tidligere havde troet, at Bestemmelsen i Underændringsforslaget vilde være den eneste Vej, ad hvilken det vilde være muligt at aabne Udsigt til at faae Banen fortsat over Dørne. Jeg skal rigtignok gjerne tilstaae, at der ikke er megen Sandsynlighed for, at man vil bygge Banen til Bordingborg med dette Paahæng. Det ligger imidlertid i enhver Pressions Natur, at Den, imod hvem den bliver ødet, vil klynke sig og sige Nei; hvis ikke Saadant er Tilfældet, er det ikke nogen Pression. Men, hvad jeg hele Tiden har fastholdt; det er en af den høitærede Indenrigsminister saavel ved Sagens første som ved dens 2den Behandling meget stærkt fremhævet Uttring, den nemlig, at det var hans Overbeviisning — og jo mere jeg har tænkt derpaa, desto mere tilbøjelig er jeg til ogsaa at gjøre denne Mening til min —, at, naar det sjællandske Jernbaneselskab har bygget fra Ringsted til Bordingborg, saa bygger det ikke videre; jo mere jeg har tænkt derpaa, desto mere maa jeg give den ærede Minister Ret deri. Dette vilde jeg imidlertid ansee for en stor Skade for den hele Sag i Fremtiden, og derfor har jeg villet gjøre Mit til, at man enten blev nødt til strax at lægge Banen over Smaasperne, eller blev nødt til at opgive Egenomsretten over Banen derved, at Staten fik Indløsningsret. Jeg skal gjerne indrømme, at det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) med stor Skarphed har anført, hvad der kunde siges om dette Punkt, at nemlig, naar det første Aar var omme, det Aar, hvori Banen vilde være alleruhelbigst stillet, og hvori Actionairerne vovede Noget, Staten da kunde komme og ville indløse

Banen. Men det er virkelig altfor urimeligt at tænke sig dette. Ganste vist er det en Eventualitet, men jeg troer ikke, at den fortjener at fremhæves saa skarpt, som den blev det af det ærede Medlem; det er min Mening, at hverken i det første eller i det andet eller i det tredje Aar vil en saadan Eventualitet indtræde. Jeg vil indrømme, at Hensynet hertil lægger et meget stort Tryk paa Selskabet, og der er ogsaa al Rimelighed for, at dette Tryk vil afholde det fra at bygge dette Stykke til Bordingborg, men i mine Dine vil dette saa langt fra være til nogen Skade for selve Sagen og Landets Interesse, at jeg tværtimod troer, at en saadan Pression er ønskelig, ja nødvendig. Jeg har derfor ogsaa tidligere med stor Styrke maattet fastholde dette Forslag; men nu vil jeg, hvis det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stillede Forslag til § 1 kan sættes igjennem, sætte mindre Priis paa det. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) sagde, at Fortsættelsen af Banen efter hans Mening vilde komme, hvis en saadan Fortsættelse var fornuftig; hvis der var nogen Fornuft i den Tanke at føre den videre, saa vilde, meente han, Fortsættelsen nødvendigvis komme, naar først Banen til Bordingborg var bleven anlagt. Ja, det er godt at fortroste sig til den sunde Fornuft; men naar der er Tale om den sunde Fornuft hos et Actieselskab, saa stiller Sagen sig anderledes, især ved saadanne Foretagender, hvori der jo altid er noget mindre Sikkert. Saadanne nye Foretagender ere altid genante for et Actieselskab, thi Actionairerne vide, hvad de have, men de vide ikke, hvad de ville faae, og i de første Aar vil Udbyttet paa Grund af et saadant Anlæg altid blive mindre. Et Actieselskab er jo ikke altid saa fast, at Actierne stadigt kunne gaae fra Haand til Haand uden Forandring; Ingen kan fortænke en Actionair i, at han ønsker, at hans Actier maae saagodtsom altid beholde deres Priis, navnlig ikke gaae ned paa Grund af, at Selskabet gaar ind paa slige nye Foretagender, og at han siger: Jeg ønsker ikke, at Sel-